

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

Varna, den 19. Januar 1916. 5 Cent.

БОЯ

при Косово-поле.

Бучатъ гори, реватъ балкани,
Руги се цѣлото небе;
Въ димъ и огнени вулкани
Покри се Косово поле.

Желѣзо сипе се кат'лава,
Земята сгъва се кат'листвъ —
Посрѣденъ мигъ, последна
слава

На родъ коваренъ егоистъ.

Зоватъ тръбнитъ разярени,
Вѣстватъ удара на ножъ;
Окопитъ въ кръвъ облъни
Врага едва задържа ошъ.

Понисатъ се сгъстени маси,
Лъщатъ ножове, щикове,
Катъ гейзери отъ вредъ фугаси
Посрѣщатъ нашитъ синове.

Летатъ напрѣдъ войскитъ смѣли

Сковали погледъ в' тоя димъ
"На ножъ", реватъ тѣ озвѣрели
С' ура се хвърлятъ до единъ.

И смѣсатъ се тамъ два нарѣда:
Единъ за смъртъ и за животъ,
А другъ за братската свобода
И за честта на своя родъ.

Забиватъ грозно барабани
Прииждатъ нови строй, слѣдъ
строй...

Прѣхтатъ и цвѣлятъ аждараани
Оглашае писъкъ ревъ и вой;

Трещатъ приклати и ножове
Кръвъ блика, лей се катъ рѣка
Тѣла се сипятъ кат' снопове
Рѣдъ се Сръбската войска.

Дни десетъ тука приковени
Кат' в клещи стиснати отъ вредъ
Колонитъ разколебани
Огъватъ се назатъ — напрѣдъ

Ударъ слѣдъ ударъ се наниса,
Окопи сѣватъ се безброй, ...
А конницата се пониса
Да увѣчае тоя бой.

И вихрено колони стройни
С' "ура" понисатъ се напрѣдъ
Искратъ копита, сабли бойни
Катъ мълни блещатъ отъ врѣдъ

Звънатъ удари смъртоносни
Трѣбатъ трѣби побѣдоносни
И новъ адъ, нови трупове
Покриха Косово — поле.

Войски разбити в' пухъ и прахъ
Катъ пилци прѣскаатъ се в,
горитъ,

Трофеитъ по долинитъ
Свидѣтелстватъ за тоя страхъ
Рѣши се грозната сѣдба!
Врага напусна си земята;
И стихна страшната брба:
Изгрѣ за роба свободата!

8 XII 915 год.

T. A.

Картини изъ Велесъ.

I.

Когато го приближихъ, вече се свечеряваше. Вечерната дрезгавина бавно се спущаше и меко обвиваше като съ атланска мантия града. Високо се очертаватъ силуетитъ на църковнитъ кубета и минаретата. И човѣкъ диша свободно, чувствува въ душата си великата радостъ, че ей сега прѣзъ тука сж минали дѣцата герои и прогонили озвѣренитъ сръбски тѣлпи.

Влизамъ въ града.
Хилядитъ прозорци на къщитъ свѣтятъ тържествено. Нѣ-

ма вече оная тежка атмосфера, която е свивала болезнено сърцата подъ сръбското владичество. Кафенетата сж пълни съ войници и граждани. Тѣ се поздравляватъ. И чувствува се оная неизрчимъ възторгъ на освободители и освободени. Весели разговори се водятъ навсѣкждѣ. Хвърлятъ се шегичи по адресъ на враговетъ. Влизамъ въ бирария „Велика България“. Тя е шумна, оживена; Единъ мой познатъ поручикъ весело ме посрѣща:

— Е какво ново ни носишъ отъ България? ние тука сме сърби!...

— Че, защо да сте сърби, любопитно запитвамъ.

— Защо ли? Много просто:

живѣемъ у чисто сръбски градъ Велесъ! Нали сръбскитъ учени углушиха свѣта прѣди година, че въ Македония живѣятъ само „праве сръбе“?

Поручика се изсмѣ високо. Наоколо всички се заразиха отъ смѣха му и се изкискаха на шуровото сръбско професорство.

Поручика продължи:

— Е, па ща си ти?...

Ели си праве сръбинъ, а и си бугарашъ.

И новъ смѣхъ залѣ цѣлата бирария.

II.

Луната показва своя пълень дискъ задъ чаровия Шаръ. Минавамъ моста на Вардаръ. Моста е новъ: отъ долу Вардаръ буйно тече и аккомпанира сѣкашъ побѣдната пѣсенъ на българскитъ войникъ. Луната се оглежда въ сръбскитъ води на рѣката. А той, Вардарътъ плиска малки талази и разправя легендата за сръбскитъ злодѣяния и подвига на нашитъ войници. И съ вѣкове ще разправя тази легенда: какъ дивни български герои сломиха врагъ коваренъ и дариха свобода на своитъ братя...

Днешния денъ.

Днесъ по случай празника Богоявление слѣдъ отслужване божествената литургия въ църквата „Св. Богородица“ духовенството начело съ владиката потѣгли за опрѣдѣленото мѣсто край морето и дѣто се извърши обичаятъ хвърляне кръста по случай Богоявление. Тука присѣтствува цѣлото гражданство шефовегъ на войсковитъ части началника на укрѣпения пунктъ генералъ Янковъ отъ всички войскови части по едно отдѣление сжщо и ученическия легионъ съ оръжието си. Слѣдъ свършване молебна се произведе парадъ въ който взе участие и ученическия легионъ, а сжщо така и поборническото Д-во и първитъ герои, които съставляватъ Д-вото „Сливница“, останали живи отъ ония, които взѣха участие въ първата война противъ изчезнала вече Сърбия 1885 г. Тия старци правѣха отлични впечатления и на поколениято, тѣ внушаваха нѣщо, което всѣки българинъ ще си спомня за първата слава на самостоятелното българско оръ-

жие, което запази свободата на България въ оная моментъ когато малкия български народъ кжса веригитъ и обяви съединението на Южна и Сѣверна България и тогава Сърбия подпомогната отъ руската дипломация се помѣчи да потѣпче българската свобода но тия герои показаха че съ кръвта си ще запазятъ свободата на българския народъ. Днесъ слѣдъ 30 години на тоя божественъ празникъ, българския народъ тържествено посрѣща тия божествени празници, а оная който посѣгна на България днесъ изчезна отъ картата на балканскитъ държави, това е Сърбия която копа гроба на България, а сама легна въ него.

Въ парада взе участие едно германско войсково отдѣление. Слѣдъ духовенството вървѣха и военначалницитъ на германскитъ войскови части. Цѣлото германско офицерство чакаше прѣдъ построения павилионъ, както и множеството народъ. При хвърленieto на кръста въ морето артилерията отправи 21 вистрела поздравителни къмъ българския народъ и царя на българитъ мощниятъ господаръ на България. Парада бѣ приетъ отъ началника на укрѣпения пунктъ генералъ Янковъ, който поздрави войсковитъ части съ днешниятъ народенъ празникъ. Отлично впечатление правѣше ученическия легионъ, който е бждащия защитникъ на днешнитъ придобивки на българското оръжие. Впечатлението е, че българския народъ иска да живѣе свободенъ и свободно да се развива.

ЦАРИГРАДЪ, 5 ян. Турска главна квартира. По пракския фронтъ нѣма никакви важни събития.

Нашата артилерия унищожи при мѣстността Шейкъ-Саидъ една неприятелска канонерка. По кавказкия фронтъ между р. Арасъ и Идъ многочисленна неприятелска войска, но биде отблъснатъ отъ малочислената ни такава. Споредъ свѣдѣнията на Сада-Милетъ, обсаденитъ англичани Кут-ел-амата сж намалили дневната порция хлѣбъ 50%. Всички опити да се снабдятъ съ припаси пропаднаха. Въ града се намиратъ по-вече отъ 3000 ранени.

БЕРЛИНЪ, 5 ян. Германска главна квартира. По западния фронтъ въобщо военнитъ дѣйствиия сж били днесъ по причина на ясното врѣме доста оживени. Градъ Ленсъ биде наново силно обстрѣлянъ. Два наши авиатори свалиха слѣдъ двубой два англи ски аероплана при Пашендалъ и Дабизелъ. Отъ четиритъ английски авиатори тримата сж убити а четвъртия пльненъ. При Модерихъ единъ германски авиаторъ принудъ единъ французки аеропланъ да слѣзе, слѣдъ което аероплана и двамата французки авиатори били взети въ пльнъ.

БЕРЛИНЪ, 5 януари. По источния фронтъ при Дюнхофъ юго-източно отъ Рига, южно отъ Витци, рускитъ аванпостъ и подпомогнати отъ буря сполучиха да ни разпрѣснатъ

Kaiser Wilhelm in Nisch.

Nisch, den 18. Januar 1916. Vor den Mazedoniern.

4.30 Uhr nachm.
Heute traf hier Kaiser Wilhelm von seinem Gelolge begleitet, in einem Sonderzuge ein. Am Bahnhof wurde er vom bulgarischen Zaren Ferdinand, Dr. V. Radoslawoff und Herrn General-Feldmarschall von Mackensen empfangen. Die Ehrenbezeugungen wurden von einer Kompagnie des 12. bulgarischen Balkanregiments erwiesen, während die Musikkapellen die Nationalhymnen der Verbündeten spielten. Dann begab sich Kaiser Wilhelm mit dem Zaren Ferdinand im Automobil nach dem Platze wo die Truppen zu einer Parade aufgestellt waren.

Die Parade.

Der bestimmte Platz für die Parade war die Citadelle der Stadt Nisch. An der Parade nahmen je eine Abteilung aller Heeresteile, teil; unter ihnen befand sich auch eine Abteilung mazedonischer Freiwilliger mit ihren Woiwoden in der Spitze, die Freiwilligen-Gruppe des mazedonischen Woiwoden Leutnant Nikola Lefteroff und Abteilungen deutscher und österreichischer Soldaten.

Zuerst fand die Truppenbesichtigung durch den deutschen Kaiser und dem bulgarischen Zaren statt. Die Parade wurde vom Kaiser Wilhelm abgenommen und von General Tantiloff geführt. Zar Ferdinand ernannte den deutschen Kaiser zum Chef des 12. bulgarischen Balkanregiments, das zahlreiche Heldentaten im jetzigen Kriege vollbracht hat.

Die Ernennung des Zaren Ferdinand.

Zur Gelegenheit der Festlichkeiten in Nisch, ernannte Kaiser Wilhelm den bulgarischen Zaren Ferdinand zum deutschen Feldmarschall.

Der Kaiser und Radoslawoff.

Nach der Parade schenkte Kaiser Wilhelm dem Ministerpräsidenten Radislawoff grosse Aufmerksamkeit und Liebenswürdigkeit, indem er sich in einem viertelstündigen Gespräch einliess.

Die mazedonischen Freiwilligen haben auf den Kaiser einen besonderen Eindruck gemacht. Er blieb vor ihnen stehen, während der Zar Ferdinand ihm die von ihnen geleisteten grossen Dienste, besonders bei Kriwolak erklärte. Kaiser Wilhelm beschaute alle Reihen der Freiwilligen und verlieh manchen von ihnen das eiserne Kreuz.

General Tantiloff dekoriert.

Dem General Tantiloff, sowie den Regimentskommandeuren d. anwesenden Abteilungen gab der deutsche Kaiser das eiserne Kreuz. Alle diese Ehrenzeichen wurden von Kaiser Wilhelm und dem Zaren Ferdinand persönlich, zwischen zwei erbeuteten französischen Geschützen verteilt. Während der ganzen Zeit der Parade waren Kaiser Wilhelm und Zar Ferdinand Gegenstand der grössten Aufmerksamkeit von Seiten des Volkes.

Überall wo die beiden Herrscher vorüber kamen wurden sie von den Truppen und dem Volke stürmisch begrüsst. Besonderen Eindruck machte das Benehmen der serbischen Bekkerung, die an dem „Hurrufen“ teilnahmen.

Das Diner.

Im Offizierskasino wurde zu Ehren des Kaisers Wilhelm ein Diner serviert an welchem der Kaiser, der bulgarische Zar, die verschiedenen Kommandeure der Behörden und einige Bürger der Stadt Nisch teilnahmen. Es wurden viele Trinksprüche von historischer Bedeutung für den Triumph der Waffen der Verbündeten gehalten.

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 19.

Wien, den 18. Januar 1916

Die „Neue freie Presse“ meldet: Bei den österreichisch-ungarischen Vorposten erschienen am 13. Januar zwei montenegrinische Minister und ein Artilleriemajor und wünschten in Unterhandlungen über Kapitulation einzutreten. sofortige Bescheid von dieser Stelle war, dass Voresetzung für Verhandlungen bedingungslose Waffensenkung der montenegrinischen Armee sei. Die beiden

ter blieben in Cetinje, der Verkehr mit ihnen wurde durch Mittelpersonen aufrecht erhalten. Die Montenegriner werden alle modernen Feuerwaffen abgeben, auch Erbstücke, die jeder männliche Montenegriner trägt. Die wehrhaften Montenegriner werden regimentweise zusammentreten, die Waffen buchstäblich niederlegen. Oesterreich-ungar. Truppen werden als Kontrolle durchs Land marschieren, sodass nirgends sich Banden bilden und den Guerillakrieg aufnehmen könnten. Die männliche wehrpflichtige Bevölkerung wird interniert; die Frauen werden ausnahmslos in ihren Ortschaften belassen, nicht interniert. Sämtliche Städte, Ortschaften, ebenso Verkehrsmittel namentlich Eisenbahnen werden übergeben, hierdurch werden alle österreich-ungarischen Truppen in Montenegro frei. Für die Festhaltung des besetzten Gebietes ist durch die Sicherung der Küste genügend gesorgt. Die österreich-ungarischen Truppen fanden beim Einzug die Stadt Cetinji sauber und frei von Elend; die Bevölkerung war freundlich und zuvorkommend, lieferte freiwillig die Waffenvorräte ab, zeigt die grösste Gastfreundschaft, es besteht ein gutes Einverständnis zwischen Truppen und Bevölkerung, es herrscht tadellose Ordnung. Im Arsenal reiche Beute; in grösster Ordnung lagen und standen Maschinengewehre, Patronenstreifen, Gewehre, Drehbänke, Maschinen, Revolver, hinter dem Arsenal Geschütze, darunter mehrere moderner Konstruktion italienischer und französischer Herkunft. Der König hat sein Arbeitszimmer und die Stadt in grösster Eile verlassen; auf dem Schreibtisch lag das Patent des Königs als Oberst eines österreichischen Regiments. Die Verhandlungen über die Einzelheiten der Waffenstreckung begannen gestern Nachmittag. Die Oesterreich-Ungarn, die inzwischen noch Wirpazar und Rijeka besetzten, stellten die Feindseligkeiten ein.

Berlin, den 19. Januar 1916.

Grosses Hauptquartier.

Westlicher Kriegsschauplatz:

Im allgemeinen war die Feuertätigkeit bei meist klarem Wetter gesteigert. Lens wurde wiederum lebhaft beschossen. Zwei englische Flugzeuge unterlagen bei Paschendale, Dabizeele (Flandern) im Luftkampf. Von den vier Insassen sind drei tot. Ein französisches Flugzeug wurde bei Mederich (Moyenvic) von einem deutschen Flieger abgeschossen; Führer und Beobachter sind gefangen.

Berlin, den 19. Januar 1916.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Bei Dönhoff, südöstlich von Riga und südlich von Widysy überfielen und zerstreuten unter dem Schutze der Dunkelheit und des Schneesturms die Russen vorgeschobene kleine deutsche Postierungen.

Rom, den 18. Jan. 1916.

Die serbische Regierung und die beim König Peter beglaubigten Vertreter der Alliierten trafen in Brindisi ein.

Saloniki, den 18. Jan. 1916.

Sarrail erhielt aus Paris die Nachricht seiner Ernennung zum Oberkommandierenden der anglo-französischen Truppen in Mazedonien. Sarrail übernimmt heute den Oberbefehl.

ТЪРЖЕСТВАТА ВЪ НИШЪ.

Сръщата на Кайзера. Парада. Царятъ Фелдмаршалъ съ жезълъ. Кайзерътъ шефъ на 12-й полкъ. Кайзерътъ и Македонското опълчение.

НИШЪ, 5 януари. 4 часа и 30 м. Днесъ съ специаленъ влакъ пристигна тукъ Кайзеръ Вилхелмъ придруженъ отъ своята свита, посрещнатъ отъ българския царъ Фердинандъ, м-ръ-президента г. д-ръ В. Радославовъ, Фелдмаршалъ Макензеиъ. Следъ установяването на влака, отредената почетна рота отъ българския 12-й балкански полкъ, получи за повѣдъ въ честь на Кайзера да вземе оръжие за въ честь на него послучай стъпването му на българска земя.

Музикитъ свирѣха националнитъ съюзнически химни.

Следъ извършване на тая церимония, Кайзеръ Вилхелмъ въ автомобилъ съ Царя на българитъ Ферди-

Константинопол, den 19. Januar.

Hauptquartier:

An der Irak-Front keine wesentliche Ereignisse. Unsere Artillerie zerstörte einen feindlichen Monitor in der Gegend von Cheik Said. — Kaukasus-Front: Die Türken leisteten heldenhaften Widerstand gegen die Angriffe überlegener feindlicher Kräfte zwischen den Flüssen Arras und Id. Dieser Widerstand ermöglicht die Sicherung und das Zusammenwirken unserer Flügel mit der Mitte, trotz heftiger anhaltender Schneestürme. Sonst keine Veränderungen.

Nach Meldungen des Bagdader Blattes Sada Millet setzten die Engländer die Garnison Kut el amara auf halbe Brot ration. Alle Versuche, Lebensmittel zuzuführen, scheiterten. In der Stadt liegen dreitausend Verwundete.

Balkan-Kriegsschauplatz:

Nichts Neues.

ZUR LAGE

Der Friede zwischen Oesterreich und Montenegro ist eine vollbrachte Tat.

Die griechische öffentliche Meinung greift gegenwärtig sehr scharf Venizolos an, indem sie ihn beschuldigt, für das Unrecht, dass jetzt von der Entente an Griechenland getan wird. Alle sind einig in dieser Anklage. Auf Venizolos wird die Schuld geworfen, das die Anglo-Franzosen heutzutage in Saloniki sind und das die Lage Griechenlands anstatt verbessert zu sein, sehr verschlechtert ist. Der Block der griechischen Häfen verursacht in Griechenland einen Nahrungsmittelmangel der unangenehme Folgen haben wird.

Laut Kopenhagener Meldungen wurde der Intendant im russischen Kriegsministerium als solcher für die russische Armee ernannt. Man misst diesem Wechsel eine grosse Bedeutung bei, da wichtige Reformen in der russischen Armee eingeführt werden sollten.

нандъ I. се отправи за опрѣделеното мѣсто гдѣто сж приготвени войскитъ за отрѣждането парада послучай успѣха на съюзническото оръжие.

ПАРАДА.

Опрѣделеното мѣсто за този грамаденъ парадъ е сръбското Кале на Нишъ. Тукъ взиматъ участие отъ всички войскови части по едно отдѣление Отредено е сжщо и едно отдѣление отъ македонски доброволци, начело на които стоятъ войводитъ имъ сжщо и доброволческия отрядъ на поручикъ Никола Лефтеровъ, македонски войвода. Въ парада взиматъ участие по едно отдѣление отъ германски и австрийски войски. Съ влизането на Кайзеръ Вилхелмъ и царя на българитъ Фердинандъ I. въ калето гдѣто е опрѣделенъ да стане парада, двамата владѣтели направиха прѣгледъ на войскитъ. Кайзера се спря прѣдъ македонското опълчение и царя на българитъ му даващо обяснения за числеността и храброто държане при Криволакъ на македонското опълчение.

Парада бѣ приетъ отъ Кайзера Вилхелмъ, а командванъ отъ генералъ Тантиловъ. Царя на българитъ Фердинандъ I. провъзгласи Кайзеръ Вилхелъ за шефъ на 12-й балкански български полкъ, който извърши напалеонови подвизи въ тая война.

Прѣдъ македонцитъ.

Императора Вилхелмъ обърна голѣмо внимание къмъ четницитъ македонци, като обиколи редоветъ имъ и награди нѣкои отъ тѣхъ съ желѣзенъ кръстъ.

Кайзера и м-ръ Радославовъ.

Следъ свършване на парада прѣдъ раздаване на наградитъ, Кайзеръ Вилхелмъ обърна сериозно внимание на българския министеръ-прѣдседателъ съ когото разговаря съ голѣма любезностъ около четвъртъ часть въ присъствието на царъ Фердинандъ.

ЦАРЯ ПРОИЗВЕДЕНЪ.

Императорътъ Кайзеръ Вилхелмъ произведе царя на българитъ германски фелдмаршалъ съ жезълъ по случай тържеството, което стана въ Нишъ за успѣха на съюзнитъ армии.

Ген. Тантиловъ награденъ.

Генералъ Тантиловъ, както и полковитъ командири на войсковитъ части сж наградени отъ Кайзеръ Вилхелмъ съ желѣзенъ кръстъ. Всички тия награди императорътъ Вилхелмъ и царя на българитъ ги раздадоха между двѣ пълнени французки оръжия. Кайзера, както и царя прѣзъ всичкото врѣме на това тържество бѣха прѣдметъ на внимание отъ народа.

По улицитъ отъ гдѣто минаха двамата владѣтели бѣха акламирани отъ войскитъ и нар да. Цѣлѣятъ градъ се е натрупалъ, за да види днешнитъ побѣдители и съ своето „ура“ ги привѣтствуваха като свои господари. Смяно впечатление правѣше, че сръбското население при акламациитъ взе живо участие при това тържество.

БАНКЕТА

Въ офицерското събраице бѣ даденъ банкетъ на който присѣтствуваха Императора Царя, Полководцитъ, официалнитъ власти и много канени граждани отъ града Нишъ, държаха се въ банкетата тостове отъ историческо значение за тържеството и побѣдитъ на съюзническото оръжие.

МИРЪТЪ

Австрия и Черна-Гора отъ гдѣ иде.

Мирътъ, който сключи Черна-Гора съ Австрия е отъ голѣмо значение за държавитъ, които влизатъ въ съюза. Черна-Гора не прѣдставляваше никаква голѣма военна опасностъ за Австрия но отъ морална и политическа страна тоя миръ има голѣмо значение, тъй като връзкитъ, които Черна-Гора има за разрѣшение съ Италия и Русия сж отъ голѣма важностъ, защото тоя миръ не е изключена възможността да е одобренъ предварително отъ италианския Кралъ още и за туй, че Черна-Гора наруши клѣтвата дадена прѣдъ нейнитъ съюзници, че никоя отъ воювацитъ държави на съглашението не ще сключи отдѣлно миръ.

Още по отъ голѣмо значение е, обаче за Австрия и изобщо за съюза, че австрийскитъ войски ще останатъ скоро и безъ всякакви съпротива господари на цѣлия адриатически брѣгъ.

ВИЕНА 5 януари. „Ное-фрае пресе“ публикува днесъ подробности за сепаративния миръ между Черна-Гора и Австро-Унгария.

На 31 XII се явиха при австрийскитъ аванпостове двама черногорски министри придружени отъ единъ артилерийски майоръ. Тѣ идваха да молятъ да влѣзатъ за прѣговори за капитулация. Отговори имъ се че прѣди да почнатъ тия прѣговори се иска безусловно слагането на оръжието на цѣла-

та черногорска войска. Двамата министри останаха въ Цетина за да водятъ прѣговоритъ. Черногорцитъ ще прѣдадатъ изцѣло оръжистото си даже и това което по наслѣдство притежава кралството.

Въоръжениятъ народъ ще бжде събранъ на полкови части и ще прѣдаде оръжистото си. Австро-унгарскитъ войски ще минатъ прѣзъ цѣлата черногорска земя безъ всякаква съпротива, за да могатъ да прѣслѣдвани нови разбойнически банди. Въ Цетина войскитъ бѣха посрѣщнати добрѣ. Въ военния арсеналъ е намѣрена голѣма плячка. Заповѣдта съ която кралъ Никита, бѣ приведенъ прѣди години за шефъ на единъ австрийски полкъ бѣ намѣрена на масата му.

Мажкото население ще бжде интернирано въ Австро-Унгария до свършване войната. Всички сръдства за движението, коли и желѣзнопътни линии ще се окупираатъ отъ австрийскитъ власти. За запазване редѣтъ на Черна-Гора взетитъ мѣрки по адриатическия брѣгъ сж достатъчни.

БЕРЛИНЪ, 5 януари. Прѣдседателя на турския парламентъ като уповѣсти на парламента за сключения миръ между Австрия и Черна-Гора той казалъ ако не се касаеше за неприятели, азъ бихъ казалъ: „да живѣе първия миръ, който носи втопия и края на капитулацията на нашитъ врагове.“

БУДА-ПЕЩЪ, 5 януари. Въ унгарския парламентъ графъ Тиса е казалъ следнитъ думи: „въ тая минута прѣдставителитъ на Австро-Унгария и Черна-Гора, уговарятъ подробноститъ на единъ миръ между Черна-Гора и Австро-Унгария.“

На Балкана почна войната и отъ балкана се провикнаха първи нашитъ врагове за миръ. Кралъ Никита прѣвъ обяви войната въ 1912 год. и днесъ той 1916 год. Прѣвъ поиска миръ.

Графъ Тиса още подчърта че дъщерята на Кралъ Никита сѣди на италианския прѣстолъ и черногорския прѣстолонаслѣдникъ е понастоящемъ въ Римъ, отъ това се вижда че тоя миръ идва отъ Римъ?

АТИНА, 5 ян. Известието за капитулацията и сключения миръ на Черна-Гора съ Австрия въ правителственикитъ кръгове направи добро впечатление. Гръцкитъ управляющитъ кръгове, вѣрватъ, че тоя миръ е отъ голѣмо политическо значение. Въстаницитъ се мажчатъ да изтъкнатъ, че тоя миръ е уговоренъ предварително и то не безъ значението на Италия. Отиванетни на черногорския прѣстолонаслѣдникъ въ Римъ е било въ свързка съ сключването на тоя миръ и капитулацията на Черна-Гора. В. „Македония“ твърди, че единственикитъ отъ балканскитъ короновани глави кралъ Никита е ималъ най-интимни връски съ австро-унгарската монархия. Още отъ врѣмето на кралъ Милана, когато той бѣ на сръбскитъ прѣстолъ.

ВИЕНА, 5 ян. Австро-унгарскитъ войски напредватъ въ Черна-Гора къмъ Вирпазаръ и Рѣка безъ съпротива.